

Ligesom Trafikministeren i sit Forslag til Grundværdistigningsafgift i Forhold til Jernbaneanlægene ud fra tilsvarende Betragtninger har foreslaaet en almindelig Ret til at forlange Afgiften opsat indtil Salg finder Sted, foreslaas det derfor i en ny Paragraf at indføre en lignende, men ganske vist begrænset Opsættelsesret. Den Grundejer, hvis Ejendoms Værdi i Handel og Vandel ikke har givet sig Udslag i et tilsvarende Udbytte, faar, naar der ikke er Tale om ganske smaa Beløb eller om en Afgift, som er Udtryk for en ganske ringe Afvigelse i Forholdet mellem Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, og dens Udbytte, en Ret til at opsætte Afgiftens Erlægelse, indtil Salg foregaar, eller Ejendommen udnyttes efter sin Værdi. Selvfølgelig maa han da saamtidig med Afgiften erlægge 4 pCt. Rente og Rentes Rente. Kommunen lider saaledes intet Tab ved Afgiftens Opsættelse, men der ydes Ejeren Lejlighed til at undgaa et Salg, der ikke stemmer med hans Tarv eller Øjeblikkets Vilkaar.

Efter de her foreslaaede Regler vil den opsatte Grundværdistigningsafgift blive en Undtagelse, og den aarlig erlagte Afgift Reglen, og Undtagelsen vil kun tilstedes, naar og saalænge Grundværdistigningsafgiften vilde komme til at hvile anderledes og haardere paa nogle Ejendomsbesiddere end paa andre. Endvidere er der for disse Undtagelsestilfælde tilføjet en Bestemmelse om, at Skattemyndighederne skal være bemyndigede til at foretage en Revision af den opsatte Grundværdistigningsafgift, saafremt det ved Omsætningen godtgøres, at den tidligere fastslaaede Vurdering af Grunden har været for høj. Selve Salgsprisen kan selvfølgelig i Henhold til de anførte Grunde ikke betragtes som ene afgørende for Spørgsmaalet. Alle de i Salgsøjeblikket foreliggende Omstændigheder maa tages i Betragtning, og det maa være Skattemyndighederne, der træffer Afgørelsen af, hvorvidt Revisionen skal finde Sted. Der aabnes kun Adgang til at raade Bod paa saadanne Vurderingsfejl, som vil kunne indtræffe, hvor Ejendommen ikke er udnyttet fuldt ud, men som ogsaa kun her vil være af Betydning.

I Konsekvens af hele den Maade, hvorpaa Forslaget opfatter Grundværdistigningsafgiften, maa Retten til at afløse den ved kontant Udbetaling bortfalde. Den oprindelige Bestemmelse om denne Afløsningsret har maaske ogsaa bidraget til at udbrede en fejlagtig Opfattelse af Grundværdistigningsafgiftens Karakter. Efter Udvalgets Mening maa den betragtes som andre Grundskatter, kun med den Forskel, at den vil kunne stige og svinde, alt efter som de nye Grundværdier, der konstateres efter den første Vurdering af Grunden, stiger eller svinder, og endvidere saaledes, at det udtrykkelig maa fastslaaes, at Afgiftens kapitaliserede Værdi ikke ved Vurderingen kan fradrages, da en saadan Fremgangsmaade vilde medføre, at Værdistigningen ophævede sig selv eller kun delvis kunde komme til Syne. Udvalgets Flertal har foreslaaet den hertil sigtende Bestemmelse flyttet fra Afsnit B. 3 hen til Afsnit A. om Ejendommens Vurdering til Skatteansættelse, hvor den rettelig hører hjemme, og mener tillige, at Lovudkastet derved giver et klarere Udtryk for Grundværdistigningsafgiftens virkelige Væsen.

Endelig skal kun anføres, at Udvalget har foreslaaet Afgiften betegnet som *Grundværdistigningsafgift* og ikke som af Magistraten foreslaaet *Grundrente*, da Ordet Grundrente i Nationaløkonomien har en almindelig fastslaaet og fra den her foreslaaede Skat afvigende Betydning.

Udvalget ved vel, at man i en Lovgivning om Beskatning af Grundværdistigning er inde paa delvis nyt Omraade, og at man her, som ved alt uprøvet, maa søge sig frem. Lovgivningsmagten har ved at lade Trafikministerens Forslag om Værdistigning ved Jernbaneanlæg gaa til Forhandling i en Kommission, givet Udtryk for den samme Opfattelse. Men Udvalgets Flertal tror, at Forslaget, saaledes som det foreligger fra Magistraten, med de af Udvalget under Samarbejde med Borgmesteren for 2den Afdeling udarbejdede Ændringer, vil kunne danne et brugeligt Grundlag for fremtidig Beskatning, og at det saaledes udformet vil yde et Bidrag ogsaa til det Arbejde for en gennemgribende Reform af Grundskatterne, som overalt i Verden staar paa Dagsordenen. I Henhold hertil indstiller *Flertallet* (F. Andersen, Borgbjerg, C. Christiansen, Hvass, Rud, Poulsen, Rode og Salomon) at vedtage Magistratens „Forslag til Lov om Ejendomsskatterne i København“ med de Pag. 836 ff. opførte Ændringsforslag Nr. 1—50.

Et *Mindretal* (Becker og Joh. Hansen) er enigt med Flertallet i, at det er berettiget at inddrage den Grundværdistigning, der ikke skyldes Ejeren, men kommu-